

Σήμερα θ' αρχίσω το άρθρο μου με μια πολύ καλή είδηση: Η πρωθυπουργός μας, Τζούλια Γκίλαρντ, είναι ερωτευμένη. Το είπε στη διάρκεια σπάνιας παρέμβασης τηλεοπτικής εκπομπής στην ιδιωτική ζωή της, αλλά φαινόταν και από την ευτυχία στο πρόσωπό της και αφού ό,τι θυμάται ο καθένας χαιρέται, ειλικρινά χάρηκα που βρήκε τον έρωτα η κα Γκίλαρντ. "Ερως ανίκατε μάχαν", έλεγαν οι σοφοί αρχαίοι ημών πρόγονοι, "καλύτερα ν' αγαπήσεις και ας πονέσεις, παρά να μην αγαπήσεις ποτέ", λέμε εμείς οι σύγχρονοι και πραγματικά είναι να λυπάσαι αυτούς που δεν έχουν αγαπήσει, όσα πλούτη και δόξα αν απέκτησαν.

Δεν θα σπαταλήσω, όμως, τον πολύτιμο χρόνο σας με τον μεγάλο έρωτα της πρωθυπουργού μας, απλά σήμερα με κυρίευσε φαίνεται το ρομαντικό μου.

Το σημαντικό αυτής της τηλεοπτικής συνέντευξης πέρα από την προσωπική ζωή της πρωθυπουργού, ήταν κάτι που ανέφερε ο σύντροφός της, Τιμ Μάθισον, ότι δηλαδή ακόμη δεν είδαμε την πραγματική, Τζούλια Γκίλαρντ και η πρώτη μου αντίδραση ήταν "τί περιμένει να εμφανιστεί για να την καμαρώσουμε;" και "γιατί κρύβεται η πραγματική πρωθυπουργός μας;"

Πραγματικά, όμως, πιστεύω ότι ο κ. Μάθισον δεν έχει δει την πραγματική Τζούλια Γκίλαρντ πριν μετεξελιχθεί σ' αυτήν που είναι τώρα αγνώριστη. Πού είναι η φλογερή κοκκινομάλλα με το κοφτερό μυαλό που έκανε λυώμα τους αντιπάλους της; Πού είναι η προοδευτική πολι-

Οι μοναχικοί άνδρες ζητούν συντροφιά. Οι μοναχικές γυναίκες κάθονται σπίτι τους και περιμένουν. Δεν συναντιούνται ποτέ.

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμος και...

μη

ΔΕΝ ΤΗΝ ΕΙΔΑΜΕ ΑΚΟΜΗ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΣΥΝΤΡΟΦΟ ΤΗΣ!

Η πραγματική Τζούλια Γκίλαρντ να σηκώσει το χέρι της...

τικός που μάς γοήτευε με το λόγο της; Που είναι ο φόβος και τρόμος των Λίμπεραλ; Αυτή ήταν άραγε η πραγματική Τζούλια Γκίλαρντ ή αυτή που βλέπουμε σήμερα άβουλη και άβολη στην εξουσία;

Όταν η Γκίλαρντ εκπαραθύρωσε από την πρωθυπουργία τον Κέβιν Ραντ, ήμουν ένας απ' αυτούς που πίστευαν ότι δεν επρόκειτο για "προδοσία", αλλά για μια γενναία ενέργειά της μπροστά στην εκλογική καταστροφή με τον κ. Ραντ. Ο οποίος ήταν ένας καλός πρωθυπουργός που ένιωθε συμπόνια για τους μη έχοντες και με πολύ καλές πολιτικές που, όμως, δεν μπορούσε να τις "πουλήσει" στο λαό επειδή οι συλλογισμοί του ήταν δαιδαλώδεις και μέχρι να φτάσει στο τέλος τους το ακροατήριο είχε ξεχάσει την αρχή.

Πίστευα πραγματικά ότι η πανέξυπνη και δεινή ρήτορας, Τζούλια

Γκίλαρντ, θα μπορούσε ν' ανατρέψει την κακή κατάσταση στις δημοσκοπήσεις και να κερδίσει άνετα τις εκλογές, όμως διαψεύστηκα πανηγυρικά επειδή στην προεκλογική εκστρατεία ήταν σκιά τού καλού εαυτού της. Ακόμη και ο Τόνι Αμπντ φαινόταν πολιτικός ολκής σε σύγκριση, μελετημένος και πειθαρχημένος, που κόντευε να κάνει την ανατροπή.

Η κα Γκίλαρντ είναι προφανώς όμηρος των Εργατικών συντηρητικών πολιτικών που τη διόρισαν πρωθυπουργό και απώτερος σκοπός τους είναι μια καλοπληρωμένη καριέρα στον ιδιωτικό τομέα. Η πρωθυπουργός, αντίθετα με τον χαρακτήρα της, έγινε αρνάκι και ακολουθεί κατά γράμμα τις εντολές τους, με αποτέλεσμα να προκαλέσει δυσφορία στους προοδευτικούς Εργατικούς που ακόμη αγωνίζονται για μια κοινωνική ισότητα.

Αυτοί οι πραγματικοί Εργατικοί ιδεολόγοι απαιτούν από την κυβέρνηση να επανεξετάσει αν οι εκμεταλλευτές του εθνικού φυσικού πλούτου πληρώνουν το φόρο που τους αντιστοιχεί σε μια κοινωνία που τους προσφέρει τη δυνατότητα αυτή με την εργασία της και τις φορολογικές απαλλαγές για τις όποιες δαπάνες τους.

Υπενθυμίζουμε ότι αυτοί οι δισεκατομμυριούχοι θέλουν ν' ακυρώσουν τη συμφωνία τους με την κα Γκίλαρντ για το (μειωμένο) ποσοστό φόρου που θα πρέπει να πληρώνουν καταφεύγοντας στο Ανώτατο Δικαστήριο.

Αντί η κα Γκίλαρντ να βγει στα μέσα επικοινωνίας και να καταγγείλει την απληστία των κροίσων, ποιεί την νήσσαν για ν' αποφυγεί τη σύγκρουση, αντί να συμμαχήσει με τον λαό για ν' αντιμετωπίσει αποτελεσματικά τους αδηφάγους πλουσιότερους ανθρώπους της χώρας μας.

Όλα αυτά είναι ανησυχητικά για το άμεσο -τουλάχιστον- μέλλον τού Εργατικού Κόμματος αν κρίνουμε από τις δημοσκοπήσεις που δείχνουν πώση, όπως μεγάλη πώση δείχνει και η δημοτικότητα της κας Γκίλαρντ μετά από άστοχες ενέργειες και αποφάσεις της.

Εγώ προσωπικά δεν ενδιαφέρονται να δω την απογοητευτική νέα κα Γκίλαρντ που μάς υπόσχεται ο κ. Μάθισον, προτιμώ την φλογερή κοκκινομάλλα που δεν σήκωνε μύγα στο σπαθί της, για να δούμε προκοπή σαν έθνος και σαν κοινωνία όπου οι πολίτες της έχουν ίση πρόσβαση και ίσες ευκαιρίες.

* Γιώργος Τσερδάνης

Παραιτήθηκε από παροικιακό έντυπο όπου εργαζόταν ο καλός συνάδελφος, Γιώργος Τσερδάνης, για προσωπικούς λόγους που δεν πρέπει να μάς ενδιαφέρουν. Αλλά επειδή αν δεν το αναφέρω θα σκάσω και ασφαλώς δεν το θέλετε, υπενθυμίζω ότι από αυτή τη στήλη τον αποχαιρέτησα με τα καλύτερα λόγια όταν παραιτήθηκε από αρχισυντάκτης τού "Κό-

σμου" για να εργαστεί στο αντίπαλο έντυπο. Θα μπορούσαμε να το αποφύγουμε, αλλά θεωρήσαμε καθήκον μας να τιμήσουμε την προσφορά του και την καλή συνεργασία μας για το συμφέρον της εφημερίδας μας.

Ομολογώ ότι παρόμοια συμπεριφορά προσδοκούσα και από τους σημερινούς συνεργάτες του Γιώργου για να τον τιμήσουν, αλλά δε βαρυνόμαι, αυτοί δεν θεώρησαν αναγκαίο να

τον αποχαιρέτησουν έστω με δυο καλά λόγια, ενώ "έθαψαν" μέσα στις... ειδήσεις το αποχαιρετιστήριο μήνυμά του στους αναγνώστες.

Δεν γνωρίζω ποιός έδωσε εντολή ν' αγνοηθεί η αποχώρηση τού Γιώργου, αλλά αυτή είναι ακόμη μια διαφορά ανάμεσα σ' εμάς και τους αντιπάλους μας...

* Καλόο!

- Λέει ένας στον φίλο του:
- Η γυναίκα μου το έσκασε με τον καλύτερό μου φίλο.
- Ήταν ωραίος αυτός ο φίλος σου;
- Δεν ξέρω. Δεν τον έχω δει.
- Μα μόλις είπες ότι ήταν ο καλύτερός σου φίλος!
- Ε, τώρα που το έσκασε με την γυναίκα μου, είναι...
- Ακόμη ένα:
- Γιατί οι Ιρλανδοί μάγειρες βάζουν μέσα στην πίτσα ένα σχοινί;
- Για να δέσει η ζύμη!

Πρόσφυγες και άνθρωποι

Απίστευτα κείμενα ανοησίας, μικροψυχίας, μεγαλοπιασίματος, αμάθειας, ρατσισμού απόλυτου κρετινισμού, αλλά και θλίψης βλέπουν το φως της ημέρας στην Ελλάδα, αλλά και στην Αυστραλία. Φαίνεται ότι οι Σουηδοί, ή οι Αυστραλοί και άλλοι που δίνουν τόσο ευκολα την ιθαγένεια στους ξένους είναι απλώς ...ηλίθιοι. Οι έλληνες ρατσιστές επίσης φαίνεται ότι δεν γνωρίζουν το θέμα της διπλής υπηκότητας τόσων συμπατριωτών τους στο εξωτερικό και αν το γνωρίζουν, δεν ξέρουν αν πρέπει να πανηγυρίσουν ή να θρηνήσουν (για την... προδοσία). Είναι εμφανές ότι οι ...Τούρκοι καταλαμβάνουν όλα τα νησιά που κατοικούνται από... Αλβανούς και Ασιάτες και πάει λέγοντας, απόδειξη η Φορμόζα, η Ινδονησία και η Κέρκυρα.

Οι ρατσιστές θεωρούν μέσα στον άκρατο φανατισμό τους ότι οι λευκοί δικαιούνται μίας γης της Επαγγελίας, ολόκληρη την Αμερική -βόρεια και νότια- και Αυστραλία, όπου εξόντωσαν τους αυτόχθονες και έκλεψαν τη γη τους, αλλά απαγορεύεται στους "λαθρομετανάστες" ένα κομμάτι ψωμί χωρίς τρόπο. Αλλά δεν υπάρχουν λαθραίοι άνθρωποι, όπως δεν υπάρχουν λαθραία κοτσύφια και χελιδόνια. Υπάρχουν άνθρωποι που ξεκληρίστηκαν βίαια από τη γη τους από φυσικές καταστροφές ή από βομβαρδισμούς που φαίνεται ότι έγιναν από ...θειικά χέρια κι όχι από χέρια "νόμιμων" ανθρώπων.

Ότι υπάρχει πρόβλημα πληθυσμιακό στην Ελλάδα υπάρχει: Πληθαίνουν οι κατατρεφιστές με την ανοχή όλων μας που θέλουμε τις "δούλες" στα σπίτια μας και τις φράουλες μας μαζεμένες από τους Πακιστανούς απλήρωτους. Στην πάμπλουτη Αυστραλία, όμως, δεν υπάρχει πληθυσμιακό, ούτε οικονομικό πρόβλημα, παρά μόνο ο φόβος της διαφορετικότητας και η ανασφάλεια που νιώθουμε απέναντί της. Την ίδια ανασφάλεια που ένιωθαν οι Αγγλοαυστραλοί ρατσιστές όταν ήρθαν οι πρώτοι μελαχρικοί μετανάστες από την Μεσόγειο, οι "γούγκες" και οι "ντέγκος". Περασμένα, ξεχασμένα, λοιπόν, και συμμαχήσαμε με τους πρώην διώκτες μας;

Ο μοναδικός κίνδυνος είναι οι ρατσιστές, οι ιδέες τους, οι υποκριτές (ψευδο)νοικοκυραίοι και η αχαλίνωτη καπηλεία εθνικών συμβολισμών. Συμφωνούμε ότι δεν εντέχει η μικρή και χρεοκοπημένη πατρίδα μας τόσους ξένους στους οποίους δεν μπορεί να προσφέρει την πατροπαράδοτη ελληνική φιλοξενία, αλλά φανταστείτε τη ζωή μόνο με ρατσιστές τριγύρω μας.

ΕΧΩ ΡΕ ΜΙΑ ΓΕΡΜΑΝΗ ΓΙΑ ΤΗ ΓΙΑΓΙΑ,
ΜΙΑ ΑΛΒΑΝΙΔΑ ΓΙΑ ΤΟ ΣΠΙΤΙ,
ΕΝΙΑΝ ΠΑΚΙΣΤΑΝΟ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΗΠΟ,
ΓΙΑΣ ΣΕ ΣΥΡΟ ΓΙΑΤΡΟ,
ΕΧΩ ΠΟΛΩΝΟ ΓΙΑ ΤΑ ΥΔΡΑΥΛΙΚΑ,
ΕΝΑ ΒΟΥΛΓΑΡΟ ΓΙΑ ΤΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ,
ΚΑΙ ΓΕΡΜΑΝΟ ΓΙΑ ΤΑ ΔΑΝΕΙΚΑ!
ΣΥΝΤΗΡΕ ΜΙΑ ΕΥΡΩΠΗ
ΚΑΙ ΜΙΑ ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ!
ΤΙ ΣΚΑΤΑ ΘΕΛΟΥΝ ΑΛΛΟ!
ΕΛΕΟΣ!

K. Παπαδόπουλος